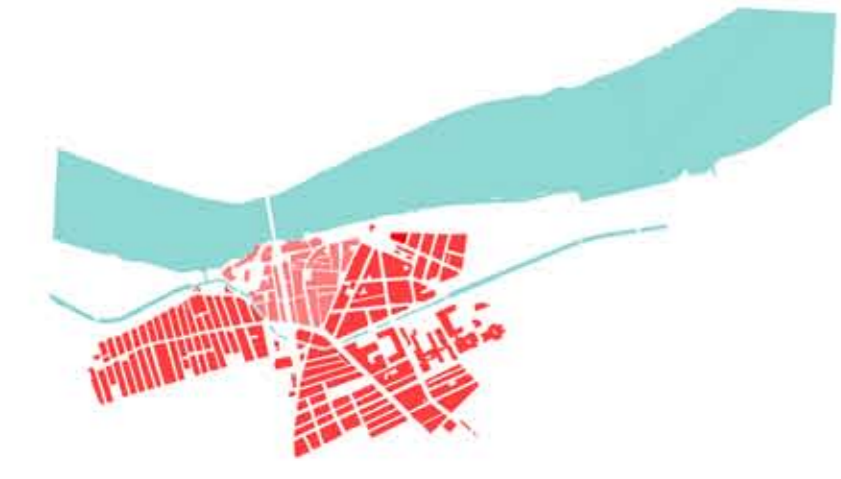

CREIXEMENT URBÀ

fins 1900

fins 1950

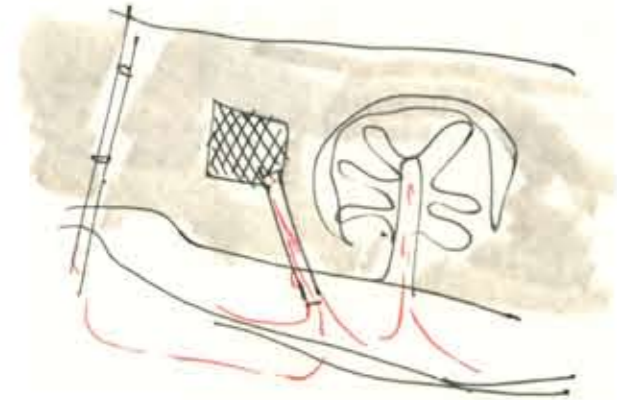

fins 2010

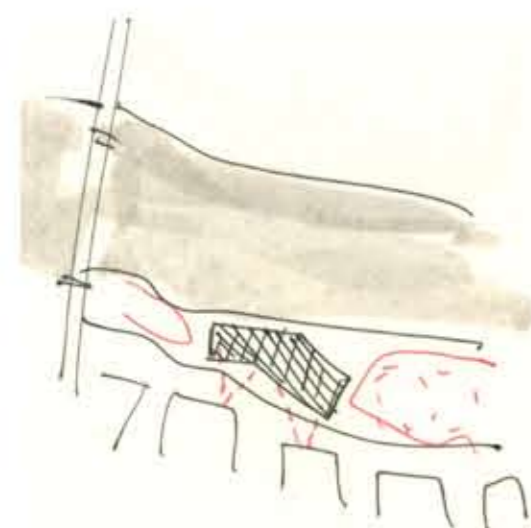

vies segons utilització

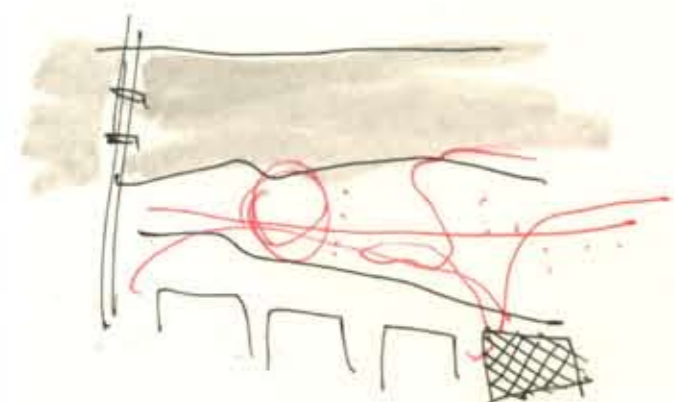
IMPLANTACIÓ SEGONS ESPAIS LLIURE

sobre el riu és inviable i innecessari

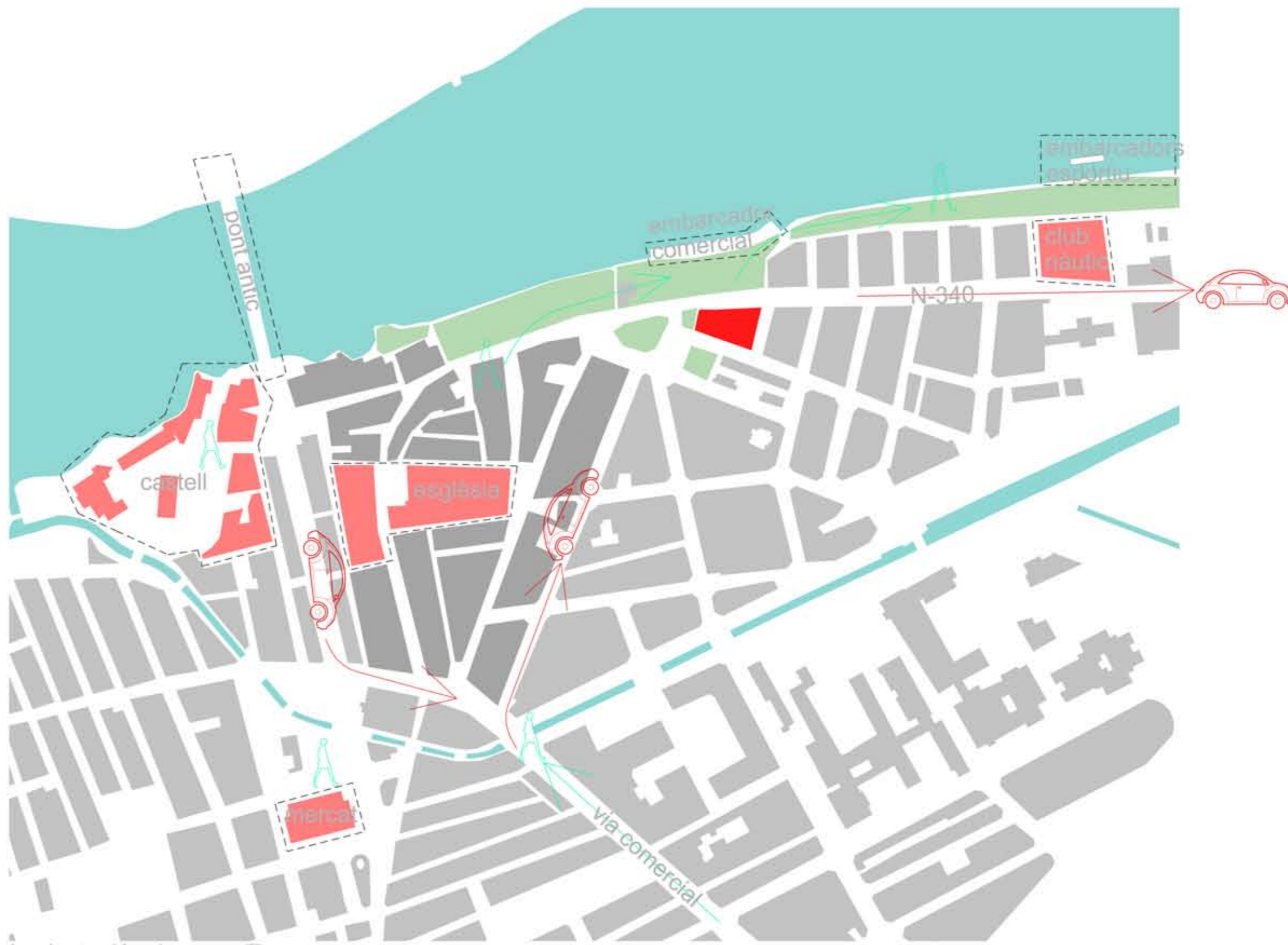
ocupar l'espai lliure és contraproduent

una activitat adjunta dona vitalitat i crea simbiosis

col·locació com a part integrant del paisatge urbà i com a façana de la ciutat

implantació urbana
1:2000

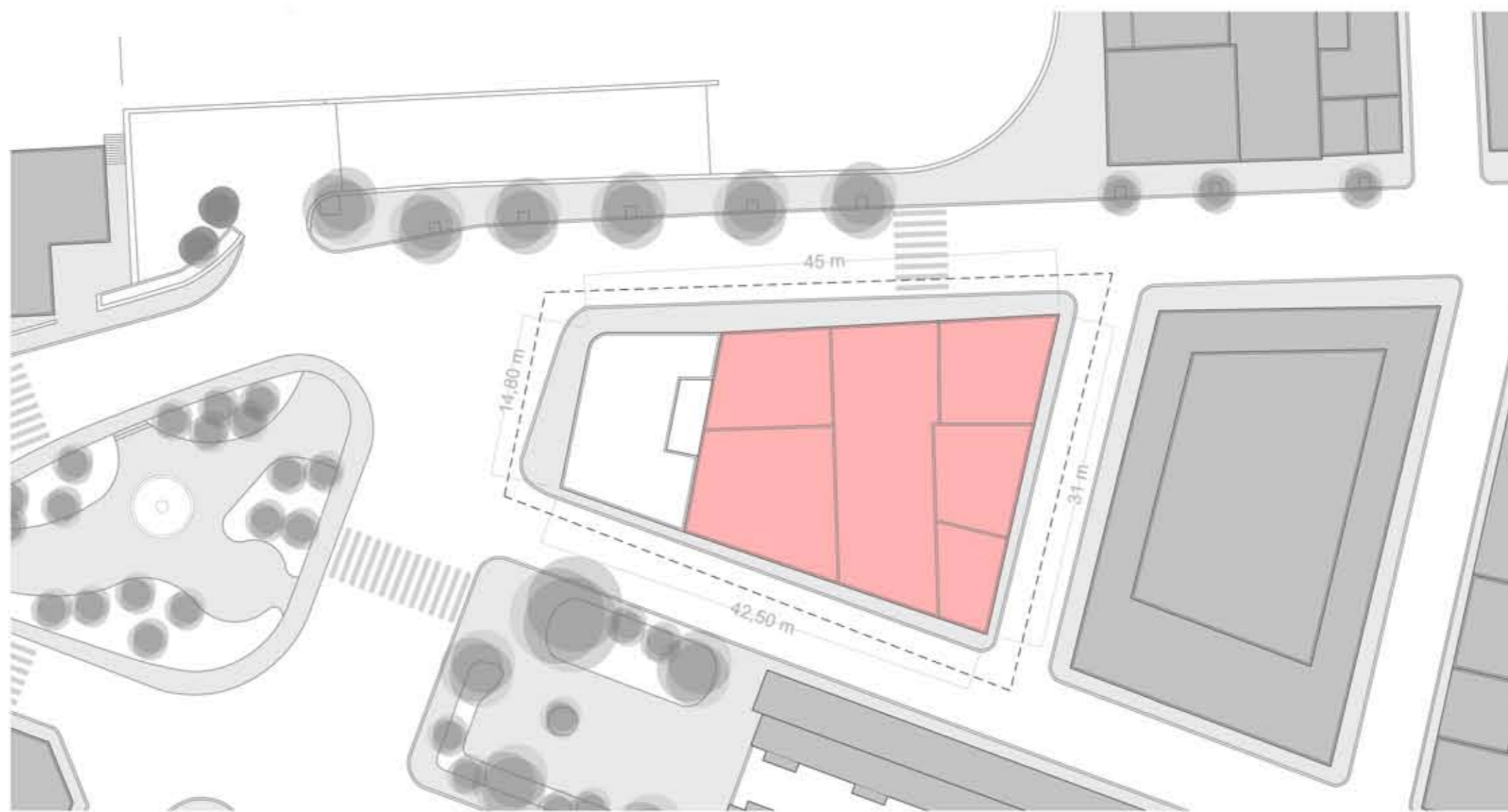
- edifici amb interès
- casc antic
- espai lliure
- fluxe peatonal
- fluxe vehicular

L'emplaçament es caracteritza per ser TANGENT al casc antic ja conformat i alhora formar part del sistema d'espais oberts que voregen l'Ebre fins a les afores de la ciutat, és a dir, el pont sobre la N-340

Ahora és un lloc de FLUXE, tant peatonal, recollint tots els ciutadans que accedeixen als espais a la vora del riu, com vehicular, ja que es troba al punt d'inflexió per dirigir-se de la ciutat cap al delta i cap a la carretera nacional. Per no mencionar l'accés des de la via fluvial, ja que tant les embarcacions comercials com esportives tenen aquí les instal·lacions necessàries per a realitzar la seva activitat.

APROFITEM aquests factors per a conformar una peça particular en l'entramat urbà, que reforma la imatge fluvial de la ciutat i és capaç d'atraure i absorbir usuaris segons les seves activitats.

TURISTA que accedeix amb vehicle privat, es troba una facilitat en l'accés i en els serveis rebuts; proximitat al centre, locals d'activitats propers (esports d'aventura, excursions) i entorn atractiu. LOCAL pot aprofitar-se dels serveis oferts per l'hotel (bar, restaurant, salons) degut a la seva localització estratègica dins de la ciutat i la qualitat dels mateixos.

solar
1:500

- delimitació solar
- edificis que s'enderroquen

el solar ocupa una superfície de 972 m², dels quals 205 m² corresponen a la Casa Enric Ramon, que data del període 1920-1925 i apareix al catàleg de patrimoni històric-artístic d'Ampostà.

La resta del solar és ocupada per edificacions de planta baixa d'us secundari-terciari.

es proposa la preservació de la casa històrica i la demolició de la resta de construccions

implantació urbana

preexistència: casa Enric Ramon

Aquest edifici situat a la vora del Riu Ebre, també conegut popularment com la Casa del Riu, és potser el que s'emmarca millor dins del més pur estil modernista a la ciutat d'Ampostà però també el que es troba en més mal estat de conservació.

Originalment va ser un edifici d'habitatge, oficines i magatzem format per planta baixa i pis, on habitava el propietari. Construït per iniciativa del Sr. Enric Ramon Requena, que va anar a treballar a Ampostà com a tècnic de molins. Li encarregà les obres al constructor Joaquim Cabanes Sunyer. A la planta baixa es van instal·lar les oficines, les bàscules per pesar l'arros i el magatzem de l'arros blanc o llotja, amb un espai per a la maquinària del molí de vapor (aquestes darreres parts corresponen a la part de l'illa avui edificada amb diferents construccions). Amb l'arribada de la Guerra Civil el molí va deixar de funcionar i el pis superior es va abandonar.

En la seva retirada els republicans van destruir les instal·lacions del molí. Després la casa es va emprar com a magatzem d'arros per a diferents empreses com *Arroceries Reunidas del Ebro* (ARDESA), fins fa 15 o 20 anys, llogant-se posteriorment a la Cambra Arrossera, i després com a oficines de la Comunitat de Regants del Canal de la Dreta de l'Ebre fins el 1981.

Edifici d'habitatge rectangular irregular (quasi romboidal) situat a l'extrem d'una illa de cases. Té planta baixa i un pis, amb coberta plana a més d'un petit cos elevat a la part interior del terrat. Aprofitant com a façana principal la de l'Avinguda St. Jaume (pel fet que allí era per on s'accedia a l'habitatge) trobem tots els elements, tant estructurals com ornamentals, que componen el conjunt, tot i que aquesta compta amb una decoració irregular al mirador del pis situat a la cantonada.

El mirador està recolzat en una mena de mènsula circular profundament esculpida amb motius florals, flanquejada per dues mènsules. La planta baixa té una gran porta central amb un senzill emmarcament superior motllurat i acabat en punta a més de la petita porta d'entrada al pis habitat.

Al pis superior, a part del mirador, dos balcons recolzats en mènsules i amb notables emmarcaments superiors fets amb arcs quasi conopials amb esglaonament seguit d'una petita secció d'esgrafiats coronada per una barana feta de la intercalació de trams d'obra (amb mènsules, motlures i molins florals esculpits) i de reixat de ferro. La barana lateral dreta té quatre finestres a la planta baixa (dues cegues) i tres balcons al pis; la posterior, dues finestres i una porta (antic accés al magatzem del molí).

Cal destacar també els marcs de fusta verda dels finestres i els emmarcaments superiors que són els originals.